

**DECIZIA CIVILA NR.
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 30.06.2011
PREȘEDINTE:
JUDECĂTOR.
JUDECĂTOR:
GREFIER.**

S-a luat în examinare recursul formulat de reclamantul XXX, împotriva sentinței civile nr.XXX/2010, pronunțată în dosarul nr.XXX/2010, al Tribunalului Arad, în contradictoriu cu pârâta - intimată Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au lipsit părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care se constată că s-a depus la dosar prin registratura instanței întâmpinare din partea pârâtei -intimate.

Nemaifiind alte cereri de formulat, probe de administrat sau excepții de invocat, și văzând că s-a solicitat judecarea cauzei potrivit dispozițiilor art.242 pct. 2 Cod procedură civilă, instanța constată încheiată cercetarea judecătorească și reține cauza spre soluționare.

CURTEA

Deliberând asupra recursului de față, constată următoarele: Prin sentința civilă nr.xxx/2010 pronunțată în dosarul nr.xxx/2010 Tribunalul Arad a respins acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul xxx împotriva pârâtei Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, fără cheltuieli de judecată.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut următoarele: Prin decizia nr. xxx/2010, emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad - Biroul Soluționare Contestații s-a respins contestația formulată de către reclamant împotriva deciziei de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2007, nr. xxx din 18.09.2008, emisă de către Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad, ca nedepusă în termenul legal, reținându-se în aceasta că instituția investită cu soluționarea acesteia nu o poate soluționa pe fond în condițiile în care petentul nu a respectat termenul legal de exercitare a căii administrative de atac, ci a depus contestație împotriva deciziei de impunere anuală, de asemenea atacată prin acțiunea în contencios administrativ, după 461 de zile de la data comunicării acesteia, depășind astfel termenul de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin. 1 din O.G. nr. 92/2003, dispoziții imperative și care reglementează un termen de decădere.

Excepția invocată de către pârâtă privitoare la tardivitatea îndeplinirii procedurii prealabile de către reclamant este întemeiată astfel încât acțiunea a fost soluționată pe această cale.

În acest sens, este de reamintit de către tribunal că în mod constant Înalta Curte de Casație și Justiție s-a pronunțat în sensul că poate forma obiectul acțiunii în

contencios administrativ decizia pronunțată în soluționarea contestației formulate împotriva actului administrativ fiscal (decizia nr. xxx din 15 noiembrie 2006) deoarece referitor la actele administrative și fiscale este obligatorie parcurgerea procedurii administrative obligatorii prevăzute de Titlul IX capitolele I și II din Codul de procedură fiscală republicat (decizia nr. xxx din 17 ianuarie 2006 și decizia nr. xxx din 2006).

Cu alte cuvinte, procedura de contestare reglementată de Codul de procedură fiscală este obligatorie și nu poate fi calificată drept jurisdicție administrativă specială în sensul art. 6 din Legea nr. 554/2004, pentru care să fie aplicabile dispozițiile de la alin. 1, în conformitate cu care jurisdicțiile administrative speciale sunt facultative și gratuite.

În acest context, incontestabil sunt incidente în cauză dispozițiile art. 207 alin. 1 din O.G. nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, în conformitate cu care contestația se va depune în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancțiunea decăderii, art. 68 din Același act normativ stipulând că termenele de orice fel privind exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor prevăzute de Codul de procedură fiscală, precum și de alte dispoziții legale aplicabile în materie, dacă legea fiscală nu dispune altfel, se calculează potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă.

Prin urmare, termenul de depunere a contestației prevăzut de O.G. nr. 92/2003 are caracter imperativ și începe să curgă de la data comunicării deciziei de impunere anuală, în speță de la data comunicării deciziei de impunere nr. xxx din 18.09.2008, respectiv de la data de 06.10.2008, potrivit semnăturii reclamantului de pe confirmarea de primire depusă la dosarul cauzei (fila 26),

împrejurarea evidențiată mai înainte cu privire la data comunicării deciziei de impunere enunțată cu reclamantul și care rezidă din înscrisurile probatorii de la dosarul cauzei nu a fost contestată de către acesta, dimpotrivă, cerându-i-se explicații de către instanță, în virtutea rolului activ al acesteia, potrivit dispozițiilor art. 129 alin. 5 Cod procedură civilă, în ședința publică din 07.12.2010, prin reprezentant, partea a învederat că dovada de comunicare ce a fost depusă la dosar de către pârâtă în anexă la întâmpinare și care se regăsește la fila 26, vizează decizia de impunere atacată, nepunându-se problema contestării deoarece se regăsește în dovada de comunicare identificarea acestei decizii, precizând însă pe de altă parte că ceea ce nu i-a fost comunicat reclamantului este titlul de creanță pentru suma de XXX lei, respectiv nu a primit decizia de impunere pentru această din urmă sumă, împrejurare care însă excede cadrului procesual al acțiunii de față, câtă vreme prin demersul judiciar inițiat reclamantul a contestat decizia emisă în soluționarea contestației sale, iar în subsidiar decizia de impunere ce a făcut obiectul acestei contestații, care decizie de impunere nu face referire la obligația de plată în sumă de XXX lei, cu titlu de regularizări, cum cu totul eronat a considerat și a afirmat reclamantul prin cererea introductivă de instanță.

În ceea ce privește contestația formulată de către reclamant împotriva deciziei de impunere anuală în discuție, aceasta a fost depusă, prin poștă, în data de 12.01.2010, cum fără nici un dubiu rezultă din ștampila oficiului poștal de pe plicul cu care a fost expediată contestația formulată (fila 24 verso), contestație înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală - Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad sub nr. xxx/2010.

Întrucât reclamantul nu a respectat condițiile procedurale impuse de O.G. nr. 92/2003 republicată cu privire la termenul de depunere a contestației, se impune cu necesitate concluzia că în mod legal Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad nu s-a investit cu soluționarea pe fond a acestei contestații, față de prevederile art. 213 alin. 5 din actul normativ menționat în conformitate cu care organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de

procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sînt întemeiate nu s-a mai proceda la analiza pe fond a cauzei.

Altfel spus, cu respectarea dispozițiilor procedurale în materie fiscală s-a făcut referire deja, pârâta a respins contestația reclamantului ca nedepsă în termenul legal, făcând o aplicare corectă și a dispozițiilor art. 217 din Codul de procedură fiscală care statuează la alin. 1 privitor la respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale, respectiv s-a stipulat prin voința legiuitorului că dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația a fost respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei, dispoziții legale care se regăsesc într-o formă similară și la pct. 13 pct. 1 din Ordinul A.N.A.F. nr. 519/2005, privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din O.G. nr. 92/2003.

Pe cale de consecință, pentru toate considerentele expuse mai sus, întrucât decizia emisă de către pârâtă în soluționarea contestației reclamantului la decizia de impunere, atacată de asemenea prin acțiunea introductivă, a fost dată cu respectarea dispozițiilor legale în materie, văzând și faptul că nu se pune problema cheltuielilor de judecată, în temeiul art. 18 din Legea nr. 554/2004, instanța a respins acțiunea în contencios administrativ pe cale de excepție.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs în termen legal reclamantul xxx, care a solicitat casarea sentinței și trimiterea cauzei spre rejudecare la instanța de fond, cu motivarea că în mod greșit a fost admisă excepția de tardivitate a contestației administrative formulate în procedura prealabilă sesizării instanței.

Astfel, se învederează că reclamantului i-a fost comunicată decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate pe anul 2007 cu numărul de înregistrare xxx/18.09.2008 care privea însă suma de xxx lei, achitată, potrivit înscrisurilor depuse la dosar. Decizia contestată în speță are același număr, însă se referă la suma de xxx lei, acest act nefiindu-i comunicat contribuabilului, fiind menționat doar în titlul executoriu cu nr.xxx din 16.01.2009, comunicat în cursul executării silite.

Se susține că, anterior comunicării acestui titlu executoriu, reclamantul nu a avut cunoștință despre existența acestui act, că nefiindu-i comunicat, nu putea fi atacat în procedura prealabilă sesizării instanței.

Analizând recursul declarat, prin prisma motivelor invocate, a probelor administrate, precum și prin aplicarea art.304 și 304¹ Cod procedură civilă, instanța constată că acesta este nefondat.

După cum rezultă din înscrisurile depuse la dosar, reclamantului i-a fost comunicată decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate pe anul 2007 cu nr. xxx/18.09.2008 (fila 25 din dosarul primei instanțe) la data de 06.10.2008 (fila 26 din același dosar), pentru plata sumei de xxx lei. După cum rezultă din cuprinsul acestui act, suma stabilită cu titlu de impozit pe venit trebuia achitată în termen de 60 de zile de la data comunicării, termen care expira la 05.12.2008.

Se poate observa însă că reclamantul a făcut plata sumei abia la data de 18.12.2008, prin ordin de plată (fila 31 din dosarul primei instanțe), respectiv cu întârziere față de scadența indicată în titlul de creanță. Acesta este motivul pentru care, după cum rezultă din titlu executoriu nr. xxx din 16.01.2009, depus la fila 6 din prezentul dosar, organul fiscal a procedat la calcularea unor majorări de întârziere, începând cu data de 08.12.2008.

Se poate astfel deduce că suma de xxx lei menționată în titlul executoriu nu provine dintr-un titlu de creanță distinct, ci din decizia de impunere nr. xxx/18.09.2008, de altfel menționată în același titlu executoriu. În alți termeni, organul fiscal nu a emis o nouă decizie de impunere pentru suma de xxx lei, astfel cum susține reclamantul, suma provenind din obligația de plată instituită prin titlul de creanță comunicat contribuabilului la data de 06.10.2008.

Trebuie concluzionat că demersul său judiciar este îndreptat împotriva deciziei de impunere nr. nr. xxx/18.09.2008, cum de altfel s-a și menționat expres în petitul acțiunii, apărând astfel corectă soluția primei instanțe de admitere a excepției de tardivitate a contestației formulate în procedura prealabilă sesizării instanței, contestația îndreptată împotriva aceluiași titlu de creanță.

Astfel fiind, urmează a se respinge recursul declarat ca nefondat, în baza art.27[^] Cod procedură civilă, se va lua act că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată în recurs.

**PENJRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DECIDE:**

Respinge recursul formulat de reclamantul xxx în contradictoriu cu pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad împotriva sentinței civile nr.xxx/2010 pronunțată de Tribunalul Arad în dosar nr.xxx/2010.

la act că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică azi, 30.06.2011.

PREȘEDINTE,